Veziede

Appie zat mit n dreum i de kop ovenop de kopstubber van de flat. n Dreum mit n bericht dat zo echt leek dat Appie der in ale rust over noadinken wol. En zunder gekwede I van zien vrunden. t Was prachteg daarboven. De wind aaide hom over de wangen. De blaauwe locht was zien tinde. n Grode ronde iglo-tinde, en Appie zat persies int midden. Hai vreef zien pootjes schoon en keek int ronde.

En dou zag e inains zien dreum zien iglo-tinde binnenkomen. Zingend en dansend en koppeltjeboitend. n Riege alerwonderliekste schepsels, n rode harmonikoaspeuler veurop. Der wazzen danserezzen bie en n ainradrieder; n acrobaat en njongleur; en n kloune dijn fototaustel mit n prachteg gekleurd vogeltje druig ... En n boeienkeunk mit iesdem kettens om zok tou luip achteraan.

Ze koedeiden dwaars over Sibke heur gruinlaand hin. Appie zag dat Sibke de bek open vuil. Veur teerst kon e heur tanden zain, dij gruin van t gras wazzen. Hai zag dat t puntje van ain van heur iespegels ofknapde en bie heur bontslovve inglee. n Danseres luip noar Sibke tou en ze vruig:

'Is hier ook mos, kou?'

'Moskou?' Sibke knipden troane vot.

'Wie dansers mouten trainen op n gladde ondergrond. Gras is veuls telaanken te stroef.'

Moskou ... Sibke keek heur angsteg aan. Meschain wazzen t wel spionnen ... U ut Ru slaand ... U ut Moskou. Heur haart bonsde van benaauwdeghaid. Ze dee n stap achteruut.

'Dizze kou begript dizze vroage nait. Kom lu.'

De danseres begunde n vrolek wandellaid te zingen.

n Haile dikke spinnekop
dij voarde in n aaierdop
aaierdop in snoukebek
spinnekop dij von dat gek
ze wupde op n bale
en voarde noar de wale

t Is nait makkelk om van n flat of te klaauwstern, mor Appie was in n wup beneden. Appie is ook jan appelmoes.

N arro ston om t houkie van de flat te loeren. Zien mond en zien mutse stonden schaif van kwoadens.

'Wat mout dat male goud hier op ons terraain?'

Appie gaf gain antwoord. Narrotrommelde mit zien vingers op t vogelhokkie.

'Magst wel wat zeggen, Appie!'

'Hol op mit dat getrommel,' zee Appie. 'Ik luuster noar dat zingen.'

Moesie Mous kwam ook bie heur stoan. Zien briltje vuil of van verboazen.

'Heur ik dat goud en zai ik dat goud?' ruip e. 'Komt do ar n haile riege handperen ons richten u ut?'

Hai zetde zien brille weer op.

'Dat zugstdoe goud,' naarde Narro. 'Enk heb gain belang bie zokse droktemoakers. Rechtsomkeert mars! Hier is gain stee veur zoks soort volk.'

Appie keek hom hail streng aan. Veur teerst van zien leven stonden ale ho artjes van zien glanzend vellechie overinde.

'Wat mainst doe mit zoks soort volk, Narro Motblik! Zeg op!'

'Eh ... eh ... ,' hakkelde Narro.
'Nou staaist mit de mond vol tanden, hè?'
'Zoks soort volk zeggen is discriminoatsie, Narro,' zee Theodora. 'Dat heurt nait zo.'
'Staarker nog,' gromde opa Mollebone, 'ik wilt nait lieden.'
Hai ston op deurmadde veur de flat en klopde zien piebe uut op zien handstok. Ook d'aandere vrunden kwammen noar boeten tou. Proatjeboksem en Revelkoare wazzen der nait. Krummel en lutje Pummel stapden as lesten over d' drumpeL Ze bleven mit n schok stoan. En do u ... ? Do u vlogen heur baintjes de locht in. En do ar stonden ze. Omgekeerd en op de kop! Dat was n griezelg gezichte bie lutje Pummel mit heur zere baintje.
'Tanne Griet,' ruip ze, 'tanne Griet. Heb je ook hooghakkies veur mie mitnomen?'
t Klonk wat benaauwd, zo van beneden. Ze runde vot zo haard as ze kon op heur lutje vingertjes. Heur zere baintje huil ze keureg liek omhoog.
'Oom Haarm, oom Haarm,' schraifde Krummel van bliedschop. 'Oom Haarm, mag ik joen kettens poetsen?' En vot stoof e.
De zangers wazzen intied op de zandloane aankomen. Ze luiten n riege permantege voutsporen achter, dij Theodora loater aandachteg bekeek.
Mit n indioanenroup sprong Krummel bie de boeienkeunk op d' scholder. Lutje Pummel hong bie heur tanne Griet om de zied en gaf heur wel honderd smokjes. En ze kreeg ook gounent weeromme.
'Ik wol dat ik tanne Griet was,' lagde n kraaie ondeugend.
'En aansik wel,' zeeMoesie Mous zachte.
'Ik rnainde dast doe gek wast op Theodora,' zeeNarro n beetje vaals.
'Din waist doe meer as ik,' zeeMoesie Mous.
Narro was weer ais n moal klierderg!
De handperen kwammen dichterbie. Opa Mollebene en Appie luipen heur in de muide.
't Ontvangstkommitee,' zee Narro, terwiel e zien poeltje nog wat schaiver trok. Mor d' aandem zeden niks.
'Goidag,' zee de harmonikoaspeuler. 'Wat n touvaal nait om hier zo mor femilie te vinden.'
'Ik wos t,' zee Appie. 'Ik haar over joe dreumd.'
'Dit is tanne Griet,' ruip lutje Pummel.
Ze wees op de danseres mit deblaauwe schountjes. 'Ze kin hail mooi op hooghakkies dansen.'
'En dit is oom Haarm,' zee Krummel.'Hai is n haile beste boeienkeunk.'
'Zegmordébeste,' zeeoomHaarm.
'Aalmcal welkom,' zee opa Mollebone.
'Goat gerust zitten.'
'Wie hebben n snipperdag,' zee de jongleur dij praaien achter zien rogge sirrein luit. 'Ons circustinde wordt opzet en doar kinnen ze ons nait bie bruken.'
En do u pruiten ze aalmoal touglieks, de vrunden en d'artiesten en de vogels. t Was n gekoakel en gekekel vanjewelste.
Allaine Moesie Mous was slim stille. Hai zat n hail inde bie de kloune mit zien fototaustel vandoan.
En dij kleurege vogel derop von e ook mor n griezel ge snoavel hebben.
En woar bleef Sibke? Ze ston in heur gruinlaand, zo wied meugelk vot.
Ze leek n stippie aan de horizon. Heur haart bonsde nog aal, ze was doodsbenaauwd veur de spionnen ... En o, wat vuil de ons Sibke zok ainzoam ...
'Narro,' zee opa Mollebone, 'goa doe Sibke ais even ophoalen.'
'Ikke?' vruig Narro. 'Woarom?'
'Om toch,' zee opa Mollebone.
Narro schopde tegen n staintje aan en zee:
'Om toch is gain reden.
Ast van trappen vaalst,
bist gaauw beneden.'
Pats! dee opa Mollebone zien handstok stoef bie Narro zien vouten. De vrunden en de gasten zwegen verschrikt, behaalve de harmonikoaspeuler dij 'puf' zee. n Sprutterin zien spikkeltjespak

luit n wurm valen. Narro veegde de kloetjes zaand tou zien nekke uut.
'Ik loop langzoam,' zee e bokkeg.
En doar luip e hin, dij dwaarsbongel, n haalf voutje veur n haalf voutje.
'Zeik mit die mitgoan, Narro?' vruig Theodora laif.
'Ik kin t pad allaine wel vinden!' snaauwde Narro.
En dou gebeurde der hail wat onverwachts. Narro draaide zok om en zee veul vrundelker:
'Ast geem mit wil st, din kom mor.'
'Doe kinst zo lekkernareg wezen, Narro,' zee Theodora. 'En doar hol ik zo van.'
Heur blaauwe porselaainogies keken hom helder aan. Narrostreek zok mit zienhaandover de kop.
'Ik hol net zoveul van die as van mien pooltje.'
En Theodora, de kombain mit heur nuver snoetje, glimlagde en was hail gelokkeg. Haand in haand luipen ze noar Sibke tou.
'Bist zaik, Sibke?' vruig Theodora.
'Ik binbange veur dij spionnen,' mommelde Sibke.
'Dat binnen gain spionnen. Dat is femilie van Krummel en lutje Pummel,' zee Narro.
Mor Sibke was der niksnait gerust over.
'Ze harent over Moskou.'
'Zeist die wel verheurd hebben, Sibke,' rnainde Theodora. 'Gaaist mit?'
t Duurde even veur Sibke besloten haar dat ze zok verheurd hebben mos en dat ze nait meer bange was. Ze vuilde zok weer groot en staark en driest.
'k Heb n hekel aan bangeschieterds. Ik goa mit joe mit.'
In marstempo luipen ze noar de flat tou.
Aan de horizon verschenen twij nije stippies ...

Auteur: Gré van der Veen
Uit: De Siberische Kou (1990)